

СХІДНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

проспект Незалежності, 13, місто Харків, 61058

ПОСТАНОВА**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

"08" січня 2020 р.

Справа № 917/187/19

Колегія суддів у складі: головуючий суддя Ільїн О.В., **суддя** Россолов В.В. ,
суддя Хачатрян В.С.

при секретарі судового засідання Довбиш А.Ю.,

за участю представників:

позивач – Шульга В.С. посв. №1575, свідоцтво №1905 від 14.10.2008, дов. №12 від 02.01.2019

відповідач - Меладзе С.О., ордер № 1012079 від 08.01.2020

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні Східного апеляційного господарського суду апеляційну скаргу розглянувши апеляційну скаргу позивача -- Товариства з обмеженою відповідальністю Торгової групи "Інтерпап" (**вх. №3378П/1**) на рішення господарського суду Полтавської області від 30 вересня 2019 року (суддя Тимошенко О.М., повний текст складено 09.10.2019 року) у справі №917/187/19

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю Торгової групи "Інтерпап", м. Полтава, в інтересах якого виступає його учасник Тирса Петро Олексійович, м. Київ

до Мігулі Анжели Анатоліївни, м. Дніпро

про 1. визнання дій колишнього генерального директора ТОВ ТГ "Інтерпап" Мігулі А.А. щодо встановлення та нарахування заробітної плати у розмірі 450000 грн протиправними;

2. визнання наказу ТОВ ТГ "Інтерпап" №15 від 01.09.2017 неправомірним;

3. стягнення з Мігулі А.А. на користь позивача ТОВ ТГ "Інтерпап" 2689343,92 грн збитків, завданих товариству, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач, Товариство з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" звернувся до господарського суду Полтавської області з позовною заявою до відповідача - Мігулі Анжели Анатоліївни про: 1) визнання дій колишнього генерального директора Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" Мігулі А.А. щодо встановлення та нарахування собі заробітної плати у розмірі 450 000,00 грн. протиправними; 2) визнання наказу Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" №15 від 01.09.2017 року неправомірним; 3) стягнення з Мігулі А.А. на користь позивача - Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" 2 689 343,92 грн збитків, завданих

товариству.

Рішенням господарського суду Полтавської області від 30 вересня 2019 року (суддя Тимошенко О.М., повний текст складено 09.10.2019 року) у справі №917/187/19 в частині позовних вимог про стягнення з Мігулі Анжели Анатоліївни на користь позивача - Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" 2 689 343,92 грн збитків, завданих товариству – відмовлено в задоволенні вимог. В іншій частині позовних вимог закрито провадження у справі.

Позивач, не погоджуючись з ухваленим рішенням, звернувся до Східного апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій, посилаючись на незаконність, необґрунтованість рішення господарського суду, неправильне встановлення обставин, що мають значення для справи, порушення норм матеріального та процесуального права, просить скасувати рішення суду повністю та прийняти нове, яким задовольнити позов у повному обсязі.

В обґрунтування своєї позиції по справі позивач зазначає, що п.п. «є» ст. 9.7 Статуту ТОВ ТГ «Інтерпап» передбачено, що до виключної компетенції Загальних Зборів Учасників належить визначення умов оплати праці посадових осіб Товариства, його дочірніх підприємств, філій та представництв. Відповідач, в порушення вимог Статуту, не маючи на це повноважень, призначила собі заробітну плату (місячний посадовий оклад) в розмірі 450000,00 грн. На думку позивача, діями відповідача, вчиненими з перевищенням своїх повноважень, Товариству завдано збитків у розмірі 2689343,92 грн. згідно з розрахунком, доданим до позовної заяви.

Ухвалою Східного апеляційного господарського суду від 11.11.2019 відкрито апеляційне провадження за даною апеляційною скаргою. Встановлено позивачу строк для подання відзиву на апеляційну скаргу протягом 5 днів з дня вручення даної ухвали. Призначено справу до розгляду на 30.09.2019.

Від відповідача надійшов відзив на апеляційну скаргу (вх.№ 11213 від 27.11.2019), в якому просить рішення господарського суду Полтавської області від 30 вересня 2019 року у справі №917/187/19 – залишити без змін, а апеляційну скаргу – залишити без задоволення. На думку позивача, директор діяв без перевищення своїх повноважень, а тому відсутня складова цивільного правопорушення – протиправна поведінка, що виключає підстави для стягнення збитків.

Ухвалами Східного апеляційного господарського суду від 02.12.2019 та 18.12.2019 оголошувались перерви у судових засіданнях до 18.12.2019 та 08.01.2020 відповідно.

У судовому засіданні 08.01.2020 представник апелянта підтримав вимоги апеляційної скарги, просив її задовольнити. Представник відповідача проти скарги заперечував, просив оскаржуване рішення суду – залишити без змін.

Дослідивши матеріали справи, а також викладені у апеляційній скарзі та відзиві на неї доводи сторін, заслухавши пояснення уповноважених представників сторін, перевіrivши правильність застосування господарським судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, а також повноту встановлення обставин справи та відповідність їх наданим доказам, та розглянувши справу в порядку статті 269 Господарського процесуального кодексу України, колегія суддів зазначає наступне.

Як вбачається з матеріалів справи, в період з 01 липня 2007 року по 26 березня 2018 року відповідач - Мігуля А.А. являлась посадовою особою ТОВ ТГ "Інтерпап" - займала посаду генерального директора.

Наказом № 01-ОК від 01.07.2007 року, виданого згідно рішення загальних зборів учасників Товариства (протокол № 1 від 10 травня 2007 року) відповідач приступила до виконання обов'язків генерального директора Товариства.

На момент виникнення спірних правовідносин діяла редакція Статуту ТОВ ТГ "Інтерпап", затверджена протоколом № 15/12-2015 загальних зборів учасників від 15 грудня 2015 року, дата державної реєстрації 25.12.2015 року, номер запису 15881050028015065.

Відповідно до пунктів 9.8 та 9.9 Статуту ТОВ ТГ "Інтерпап" посадовими особами органів управління Товариства є голова та члени виконавчого органу, голова ревізійної комісії. Посадові особи відповідають за заподіяну ними Товариству шкоду відповідно до чинного законодавства України. Виконавчим органом Товариства є Дирекція, яка складається з Генерального директора та комерційного директора. Дирекція здійснює управління поточною діяльністю Товариства та організовує виконання рішень Загальних Зборів Учасників. До компетенції Дирекції належить вирішення всіх питань, пов'язані з управлінням поточною діяльністю Товариства, крім питань, що законодавством, Статутом або рішенням Загальних Зборів Учасників віднесені до виключної компетенції Загальних Зборів Учасників.

Пунктом 9.10 Статуту Товариства встановлено, що Генеральний директор забезпечує виконання рішень Загальних Зборів Учасників.

Підпунктом є) п. 9.7 Статуту ТОВ ТГ "Інтерпап" передбачено, що до виключної компетенції Загальних Зборів Учасників належить визначення умов оплати праці посадових осіб Товариства, його дочірніх підприємств, філій та представництв.

Рішенням загальних зборів учасників Товариства, оформлених протоколом від 03.12.2013 року за № 03/12, було визначено умови оплати праці посадових осіб Товариства - встановлено посадовий оклад Генеральному директору Товариства в розмірі 3900,00 гривень та дозволено підвищення розміру посадового окладу кожного наступного календарного року не більше ніж у 2,5 рази по відношенню до грудня попереднього року.

Матеріали справи свідчать, що 01.09.2017 Генеральний директор ТОВ ТГ "Інтерпап" Мігуля А.А. видала Наказ № 15 "Про підвищення посадових окладів працівників", згідно якого внесено зміни в штатний розпис товариства наступні зміни: розмір місячних посадових окладів генеральному директору Мігулі А.А. - 450000 грн., комерційному директору Тирсі П.О. - 400000 грн.

У наказі № 15 зазначено, що його прийнято з метою виконання рішення власників ТОВ ТГ "Інтерпап" від 15 серпня 2017 р. відповідно до умов Положення про оплату праці від 30.12.2016 р.

В матеріалах справи містяться докази виплати відповідачу заробітної плати в розмірі, встановленому наказом №15.

Позивач, Товариство з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" звернувся до господарського суду Полтавської області з позовною заявою до відповідача - Мігулі Анжели Анатоліївни про: 1) визнання дій колишнього генерального директора Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" Мігулі А.А. щодо встановлення та нарахування собі заробітної плати у розмірі 450 000,00 грн. протиправними; 2) визнання наказу Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" №15 від 01.09.2017 року неправомірним; 3) стягнення з Мігулі А.А. на користь позивача - Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" 2 689 343,92 грн збитків, завданих товариству.

В обґрунтування позовних вимог вказує на те, що внаслідок виплати собі безпідставно великої заробітної плати, відповідач завдала Товариству збитки в розмірі 2689343,92 грн. Виплати підвищеної заробітної плати Генеральному директору Товариства здійснювались в період з вересня 2017 року по дату звільнення. За твердженням позивача, вказані дії відповідача були вчинені нею з перевищенням повноважень, встановлених чинним законодавством та установчими документами товариства.

Суд першої інстанції визнав позовні вимоги позивача в частині стягнення з Мігулі Анжели Анатоліївни на користь позивача - Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" 2689343,92 грн. збитків необґрунтованими з тих підстав, що підпунктом є) статті 9.7 Статуту ТОВ ТГ "Інтерпап" передбачено, що до виключної компетенції Загальних Зборів Учасників належить визначення умов

оплати праці посадових осіб Товариства, його дочірніх підприємств, філій та представництв. При цьому у вказаному підпункті Статуту не конкретизовано що саме мається на увазі під умовами оплати праці - визначення форми оплати праці (відрядна, погодинна і тарифна) чи визначення конкретних розмірів посадових окладів. А тому неможливо дійти переконливого висновку про перевищення повноважень відповідачем при підписанні спірного наказу № 15.

Колегія суддів не може погодитись з таким висновком суду першої інстанції з тих підстав, що у статуті чітко визначено обмеження компетенції генерального директора тим, що встановлення умов оплати праці посадових осіб - виключна прерогатива Загальних Зборів Товариства.

Згідно із статтями 4, 41, 58, 59 Закону України «Про господарські товариства», товариство з обмеженою відповідальністю створюється і діє на підставі установчого договору і статуту.

Установчі документи повинні містити відомості про вид товариства, предмет і цілі його діяльності, склад засновників та учасників, найменування та місцезнаходження, розмір та порядок утворення статутного фонду, порядок розподілу прибутків та збитків, склад та компетенцію органів товариства та порядок прийняття ними рішень, включаючи перелік питань, по яких необхідна одностайність або кваліфікована більшість голосів, порядок внесення змін до установчих документів та порядок ліквідації і реорганізації товариства.

Вищим органом товариства з обмеженою відповідальністю є збори учасників. Вони складаються з учасників товариства або призначених ними представників.

Учасники мають кількість голосів, пропорційну розміру їх часток у статутному фонді.

До компетенції зборів товариства з обмеженою відповідальністю крім питань, зазначених у пунктах "а", "б", "г-ж", "и-і" статті 41 цього Закону, належить:

а) встановлення розміру, форми і порядку внесення учасниками додаткових вкладів;

б) вирішення питання про придбання товариством частки учасника;

в) виключення учасника з товариства.

Тому, згідно із статтею 41 зазначеного вище Закону України до компетенції загальних зборів товариства з обмеженою відповідальністю належить:

а) визначення основних напрямків діяльності акціонерного товариства і затвердження його планів та звітів про їх виконання;

б) внесення змін до статуту товариства;

г) обрання та відкликання членів виконавчого органу та ревізійної комісії;

д) затвердження річних результатів діяльності акціонерного товариства, включаючи його дочірні підприємства, затвердження звітів і висновків ревізійної комісії, порядку розподілу прибутку, строк та порядок виплати частки прибутку (дивідендів), визначення порядку покриття збитків;

е) створення, реорганізація та ліквідація дочірніх підприємств, філій та представництв, затвердження їх статутів та положень;

є) винесення рішень про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб органів управління товариства;

ж) затвердження правил процедури та інших внутрішніх документів товариства, визначення організаційної структури товариства;

и) визначення умов оплати праці посадових осіб акціонерного товариства, його дочірніх підприємств, філій та представництв;

і) затвердження договорів (угод), укладених на суму, що перевищує вказану в статуті товариства;

ї) прийняття рішення про припинення діяльності товариства, призначення ліквідаційної комісії, затвердження ліквідаційного балансу.

Колегія суддів вважає за необхідне наголосити, що підпункт «є» статті 9.7

Статуту ТОВ ТГ «Інтерпап» є ідентичним пункту «и» ст. 41 Закону України «Про господарські товариства», а отже повністю відповідає законодавству, яке було чинним на час спірних взаємовідносин. Висновок суду першої інстанції про те, що «умови оплати праці» не включають в себе розміри посадових окладів, є безпідставним.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 89 Господарського кодексу України, управління діяльністю господарського товариства здійснюють його органи та посадові особи, склад і порядок обрання (призначення) яких визначається залежно від виду товариства, а у визначених законом випадках - учасники товариства. Посадові особи відповідають за збитки, завдані ними господарському товариству. Відшкодування збитків, завданих посадовою особою господарському товариству її діями (бездіяльністю), здійснюється у разі, якщо такі збитки були завдані: діями, вчиненими посадовою особою з перевищенням або зловживанням службовими повноваженнями; діями посадової особи, вчиненими з порушенням порядку їх попереднього погодження або іншої процедури прийняття рішень щодо вчинення подібних дій, встановленої установчими документами товариства; діями посадової особи, вчиненими з дотриманням порядку їх попереднього погодження або іншої процедури прийняття рішень щодо вчинення відповідних дій, встановленої товариством, але для отримання такого погодження та/або дотримання процедури прийняття рішень посадова особа товариства подала недостовірну інформацію; бездіяльністю посадової особи у випадку, коли вона була зобов'язана вчинити певні дії відповідно до покладених на неї обов'язків; іншими винними діями посадової особи.

Відповідно до ч. 1 ст. 22 Цивільного кодексу України особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування.

Згідно з ч. 2 ст. 224 Господарського кодексу України під збитками розуміються витрати, зроблені управненою стороною, втрата або пошкодження її майна, а також не одержані нею доходи, які управнена сторона одержала б у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської діяльності другою стороною.

Відповідно до ч. 1 ст. 225 Господарського кодексу України до складу збитків, що підлягають відшкодуванню особою, яка допустила господарське правопорушення, включаються:

- вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, визначена відповідно до вимог законодавства;
- додаткові витрати (штрафні санкції, сплачені іншим суб'єктам, вартість додаткових робіт, додатково витрачених матеріалів тощо), понесені стороною, яка зазнала збитків внаслідок порушення зобов'язання другою стороною;
- неодержаний прибуток (втрачена вигода), на який сторона, яка зазнала збитків, мала право розраховувати у разі належного виконання зобов'язання другою стороною;
- матеріальна компенсація моральної шкоди у випадках, передбачених законом.

Частиною 2 ст. 22 Цивільного кодексу України встановлено, що збитками є:

- втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки);
- доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).

Застосування цивільно-правової відповідальності можливе лише при наявності передбачених законом умов. Їх сукупність утворює склад цивільного правопорушення, який є підставою цивільно-правової відповідальності. Склад цивільного правопорушення, визначений законом для настання відповідальності у формі відшкодування збитків, утворюють наступні елементи: суб'єкт, об'єкт, об'єктивна та суб'єктивна сторона. Суб'єктом є боржник; об'єктом - правовідносини по

зобов'язаннях; об'єктивною стороною - наявність збитків у майновій сфері кредитора, протиправна поведінка у вигляді невиконання або неналежного виконання боржником свого зобов'язання, причинний зв'язок між протиправною поведінкою боржника і збитками; суб'єктивну сторону цивільного правопорушення складає вина, яка представляє собою психічне відношення особи до своєї протиправної поведінки і її наслідків.

За відсутності хоча б одного з цих елементів цивільна відповідальність не настає, тобто для застосування такої міри відповідальності, як відшкодування збитків, потрібна наявність повного складу цивільного правопорушення, як-то: протиправна поведінка, дія чи бездіяльність особи; шкідливий результат такої поведінки (збитки); причинний зв'язок між протиправною поведінкою та збитками; вина правопорушника.

Протиправна поведінка особи може виявлятися у прийнятті нею неправомірного рішення або у неправомірній поведінці (діях або бездіяльності). Протиправною у цивільному праві вважається поведінка, яка порушує імперативні норми права або санкціоновані законом умови договору, внаслідок чого порушуються права іншої особи.

Під шкодою розуміється матеріальна шкода, що виражається у зменшенні майна потерпілого в результаті порушення належного йому майнового права, та (або) применшенні немайнового блага (життя, здоров'я тощо).

Причинний зв'язок між протиправною поведінкою особи та завданою шкодою є обов'язковою умовою відповідальності, яка передбачає, що шкода стала об'єктивним наслідком поведінки завдавача шкоди.

Відповідно до вимог статей 13, 74 Господарського процесуального кодексу України на позивача покладений обов'язок доведення обставин щодо наявності правових підстав для застосування до відповідача заходів цивільно-правової відповідальності у вигляді відшкодування збитків, зокрема щодо наявності неправомірної поведінки з боку відповідача.

Дослідивши матеріали справи, колегія суддів дійшла висновку про те, що позивачем доведено всі чотири загальні умови відповідальності:

- протиправна поведінка відповідача - дії, вчинені відповідачем з перевищенням своїх повноважень - які виразились у встановленні окладів та виданні наказу від 01.09.2017 року за №15;

- наявність шкоди - завдання збитків Товариству у розмірі 2 689 343, 92 грн. ;

- причинний зв'язок між протиправною поведінкою та завданою шкодою - виплата підвищеної заробітної плати провадилась на підставі наказу відповідача;

- вина - це певне психічне ставлення особи до своєї неправомірної поведінки та її наслідків. Вина є суб'єктивною умовою відповідальності. У цивільному законодавстві діє презумпція винності боржника. Відсутність власної вини в цивільному праві доводиться особою, яка порушила зобов'язання. Боржник буде вважатися винним доти, доки не доведе свою невинність.

Щодо поданої відповідачем заяви про сплив позовної давності, встановленої, на його думку ч. 3 ст. 233 КЗпП України, та про застосування наслідків спливу строку позовної давності, колегія суддів вважає за необхідне зазначити, що у даному випадку діє загальний трирічний строк позовної давності, оскільки даний спір про стягнення збитків є корпоративним та підлягає розгляду у господарському суді.

Отже, з урахуванням викладеного колегія суддів дійшла висновку про задоволенні позову в частині стягнення з Мігулі А.А. на користь Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" збитків у розмірі 2689343,92 грн., у зв'язку з чим рішення суду в цій частині підлягає скасуванню.

Стосовно вимог позивача про визнання дій колишнього генерального директора Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" Мігулі Анжели Анатоліївни щодо встановлення та нарахування собі заробітної плати у розмірі 450 000,00 грн. протиправними та визнання наказу Товариства з обмеженою

відповідальністю Торгова група "Інтерпап" №15 від 01.09.2017 року колегія суддів вважає за необхідне зазначити таке.

За змістом п. 12 ч. 1 ст. 20 ГПК України, господарські суди розглядають справи в спорах між юридичною особою та її посадовою особою (у тому числі посадовою особою, повноваження якої припинені) про відшкодування збитків, заподіяних юридичній особі діями (бездіяльністю) такої посадової особи, за позовом власника (учасника, акціонера) такої юридичної особи, поданим в її інтересах.

Відповідно до ч.ч.2 та 3 ст.4 ГПК України юридичні особи та фізичні особи – підприємці, фізичні особи, які не є підприємцями, державні органи, органи місцевого самоврядування мають право на звернення до господарського суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав та законних інтересів у справах віднесених законом до юрисдикції господарського суду, а також для вжиття передбачених законом заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням. До господарського суду у справах, віднесених законом до його юрисдикції, мають право звертатися також особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб”.

Водночас із аналізу наведених правових нормі положень ст.ст.41,45,53 ГПК України вбачається, що право осіб на звернення до суду в інтересах інших осіб обмежено тими випадками, коли таке право надано їм законом, за наявності підстав для такого звернення. Таке право на звернення до господарського суду в інтересах юридичної особи за змістом ст. 54 ГПК України надано власнику (учасник, акціонер юридичної особи, якому належить 10 і більше відсотків статутного капіталу товариства (крім привілейованих акцій), або частка у власності юридичної особи якого становить 10 і більше відсотків, може подати в інтересах такої юридичної особи позов про відшкодування збитків, заподіяних юридичній особі її посадовою особою.

Отже, правове регулювання ст. 54 ГПК України поширюється саме на випадки подання позову про відшкодування збитків, заподіяних юридичній особі її посадовою особою. Тобто на підставі наведеної процесуальної норми власник (учасник, акціонер) юридичної особи може звернутися до суду в інтересах такої юридичної особи саме із зазначеним позовом. З іншими позовами в інтересах юридичної особи власник (учасник, акціонер) може звернутися лише за наявності підстав, прямо передбачених відповідними законодавчими нормами.

Водночас положеннями чинного законодавства не передбачено звернення власника (учасника, акціонера) юридичної особи до суду за захистом прав чи охоронюваних законом інтересів цієї особи поза відносинами представництва, окрім позовів про відшкодування збитків, заподіяних юридичній особі її посадовою особою.

Зі змісту вказаної статті чітко вбачається, що господарські суди розглядають справи до посадових осіб товариства виключно про стягнення збитків, заподіяних юридичній особі діями (бездіяльністю) такої посадової особи.

Таким чином, вимоги учасника ТОВ Торгова група "Інтерпап" про визнання дії колишнього генерального директора Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" Мігулі Анжели Анатоліївни щодо встановлення та нарахування собі заробітної плати у розмірі 450 000,00 грн. протиправними та визнання наказу Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" №15 від 01.09.2017 року неправомірним виходять за межі компетенції господарських судів.

Відповідно до положень статті 19 Цивільного процесуального кодексу України суди розглядають у порядку цивільного судочинства справи, що виникають із цивільних, земельних, трудових, сімейних, житлових та інших правовідносин, крім випадків, коли розгляд таких справ здійснюється в порядку іншого судочинства.

Європейський суд з прав людини у рішенні від 12 жовтня 1978 року у справі "Zand v. Austria" вказав, що словосполучення "встановлений законом" поширюється не лише на правову основу самого існування "суду", але й на дотримання таких судом певних норм, які регулюють його діяльність. Поняття "суд, встановлений

законом" у частині першій статті 6 Конвенції передбачає "усю організаційну структуру судів, включно з <...> питаннями, що належать до юрисдикції певних категорій судів <...>". З огляду на це не вважається "судом, встановленим законом" орган, котрий, не маючи юрисдикції, судить осіб на підставі практики, яка не передбачена законом.

При визначенні предметної та/або суб'єктної юрисдикції справ суди повинні виходити із суті права та/або інтересу, за захистом якого звернулася особа заявлених вимог, характеру спірних правовідносин, змісту та юридичної природи обставин у справі.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 231 ГПК України господарський суд закриває провадження у справі, якщо спір не підлягає вирішенню в порядку господарського судочинства.

Приймаючи до уваги, що даний спір в частині визнання дій колишнього генерального директора Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" Мігулі Анжели Анатоліївни щодо встановлення та нарахування соб. заробітної плати у розмірі 450000,00 грн. протиправними та визнання наказу Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" №15 від 01.09.2017 року неправомірним не підлягають розгляду в порядку господарського судочинства, колегія суддів погоджується з висновками суду першої інстанції, що провадження у даній частині спору має бути закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 231 ГПК України.

За змістом п. 3 ч. 1, ч.2 ст. 277 ГПК України підставою для скасування судового рішення повністю або частково є невідповідність висновків, викладених у рішенні обставинам справи та неправильне застосування норм матеріального права, що мають значення для справи.

Таким чином, апеляційна скарга Товариства з обмеженою відповідальністю Торгової групи "Інтерпап" підлягає задоволенню частково, а рішення господарського суду Полтавської області від 30 вересня 2019 року у справі №917/187/19 скасуванням в частині відмови в позові щодо позовних вимог про стягнення з Мігулі Анжели Анатоліївни на користь позивача - Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" 2 689 343,92 грн збитків, завданих товариству з прийняттям в цій частині нового рішення про задоволення позову. В іншій частині рішення залишити без змін.

Згідно зі ст. 129 ГПК України у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Враховуючи, що апеляційна скарга відповідача підлягає задоволенню частково, відповідно до ст. 129 ГПК України відшкодуванню позивачу за рахунок відповідача підлягає судовий збір за розгляд справи у суді першої інстанції у розмірі 40340,16 грн. та суді апеляційної інстанції у розмірі 60510,25 грн.

Керуючись статтями 129, 240, 269, п.2, ч.1 ст. 275, 276, п.п.3, 4 ч.1 ст. 277, 282, 284 Господарського процесуального кодексу України, колегія суддів Східного апеляційного господарського суду, -

ПОСТАНОВИЛА :

Апеляційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю Торгової групи "Інтерпап" задовольнити частково.

Рішення господарського суду Полтавської області від 30 вересня 2019 року у справі №917/187/19 скасувати в частині відмови в позові щодо позовних вимог про стягнення з Мігулі Анжели Анатоліївни на користь позивача - Товариства з обмеженою відповідальністю Торгова група "Інтерпап" 2 689 343,92 грн збитків та прийняти в цій частині нове рішення, яким позов задовольнити.

Стягнути з Мігулі Анжели Анатоліївни (49100, м.Дніпро, вул.Тополина, буд.9 кв.1, РНОКПП - 2573306848) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю Торгової групи "Інтерпап", м. Полтава (36014, м. Дніпро, вул. Соборності, буд.66, кім 608 код ЄДРПОУ 35137937) збитки у розмірі 2 689 343 грн. 92 грн.

В іншій частині рішення залишити без змін.

Стягнути з Мігулі Анжели Анатоліївни (49100, м.Дніпро, вул.Тополина, буд.9 кв.1, РНОКПП - 2573306848) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю Торгової групи "Інтерпап", м. Полтава (36014, м. Дніпро, вул. Соборності, буд.66, кім 608, код ЄДРПОУ 35137937) судовий збір за розгляд справи у суді першої інстанції у розмірі 40340 грн. 16 коп. та судовий збір за розгляд апеляційної скарги у суд апеляційної інстанції у розмірі 60510 грн. 25 коп.

Доручити Господарському суду Полтавської області видати відповідні накази.

Постанова суду набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена протягом 20 днів з дня складення повного судового рішення до Верховного Суду.

Повний текст постанови складено та підписано 13.01.2020.

Головуючий суддя

ПІДПИС

О.В. Ільїн

Суддя

ПІДПИС

В.В. Россолов

Суддя

ПІДПИС

В.С. Хачатрян

прошито та пронумеровано

9

13 04 2020 р.

Секретар Пахомова І.В.

000451

13 СІЧ 2020